

Binden. Jeg mener altsaa, at man i ethvert foreliggende Tilfælde kan have en vis Berettigelse til at rette sig nogenlunde efter Omstændighederne. Hvad nu det Tilfælde angaaer, som vi her have for, saa forekommer det mig, at en Ministers Stilling her i Landet slet ikke er saa meget magelig, navnlig en Finantsministers, ligesom de andre maaskee ogsaa kunne have Bryd nok for deres Deel, og jeg er derved kommet til den Overbeviisning, at skulle de rigtig kunne rygte deres Gjerning, saa maa det være saare vigtigt for dem, at de have Folk omkring sig, som due noget, og som kunne bestille noget. Nu staaer der skrevet, at man ikke maa binde Munden til paa den Dxe, som tærsker. Jeg vil nu ingenlunde sige, at de Mænd, som Ministrene have om sig, ere Dxrer, for saa kunde de ikke bruge dem til det, som de skulle benytte dem til, og hvad Tærskningen angaaer, saa vil jeg slet ikke sige, at det var godt, om de tærskede Langhalm, thi det er slet ikke noget, som betaler sig; jeg vil derimod have, at det skal forstaaes saaledes, at de Folk, som Ministrene have om sig, de skulle være arbejdsdygtige, og naar de vare det, skulle de ogsaa have en Løn for det, som kunde svare til deres Gjerning og til deres Gjernings Vigtighed og Omfang. Nu kan jeg heller ikke fragaae, at det synes mig at være noget nærgaaende, om jeg tør bruge et saadant Udtryk, at man ikke vil unde Ministeren en lille Kjende Naaderum i dette Stykke, for at see at skaffe sig saadanne Folk, som han kunde være tjent med, isærdeleshed naar han holder sig indenfor de Forfreskrifter eller den Norm, som er givet for Gagebestemmelse for en vis Klasse af Embedsmænd. Det er nu vist, saavidt som jeg har kunnet finde ud, at den Gagenormeringssum, som er sat for ham, som vi kalde Finantsministerens Secretair, den er slet ikke over det, som er normeret for Contoircheferne, de kunne jo stige op til en Gage af 1800 Rbd., ja jeg horte ogsaa læse for lidt siden til 2000 Rbd. Vi kunne ikke sige, at han er begyndt med en Gage som Contoirchef; thi hans Post er jo af en anden Bessaffenhed nu end tidligere, idet han har andre og, som vi høre, ogsaa flere Forretninger. Heller ikke kunne vi sige, at han

nylig er kommen i Bestillingen, thi vel har han ikke havt denne Post længe, men jeg skulde huske meget feil, om han ikke i en lang lang Række af Aar har arbejdet i Statens Tjeneste. Det forekommer derfor mig, at der kunde være en særdeles Anledning til at lægge vel Mærke til de Udtalelser, som Finantsministeren har gjort med Hensyn til den Gageforsøgelse; som han har forlangt for den Mand, der menes under Posten Nr. 2, og vel ogsaa for den anden i Posten Nr. 3. Der er med Hensyn til Principerne gjort en Uttring om, at de Militaire slet ikke noget for deres forsøgede Arbejde. Jeg skal ingenlunde misunde de Militaire det, de faae, thi det tjene de suurt nok, men denne Sætning er ikke ganske rigtig; thi naar de ligge i Garnison, saa faae de mindre, end naar de rykke ud, de faae noget, som de kalde Cantonnementstillæg; hvor stort dette er, veed jeg ikke, men at de have en større Lønning, naar de ere ude af Garnison, end naar de ere hjemme, det er overeensstemmende med Sandhed. Videre skal jeg ikke tillade mig at tale om denne Sag; Om det kan være til nogen Nytte, at jeg har taget Ordet, det veed jeg ikke, men jeg vil meget ønske, at det kom til at gaae paa den Maade, som jeg har fremstillet det.

Nasmus Sørensen: Bistnok er det sandt, som den sidste ærede Taler yttrede, at der er ingen Regel uden Undtagelse, og man bør følge denne Sandhed, men her kan denne Sandhed efter min Overbeviisning ikke komme til Anvendelse. Naar en Gjerning ikke kan udøves, uden at tilsvarende Midler anvendes, da er det ligefrem, at, om der ogsaa har været en Regel, som har gjort Indskrænkninger, denne maa overskrives, for at den Gjerning kan stee, som er nødvendig, og at de nødvendige Midler i denne Henseende bør anskaffes; men naar Gagerne som her, ere af saa store Tal, da maa man ligefrem sige: den Contoirchef, som er aflagt saa godt, han er vistnok aflagt saa høit, at han meget godt kan gjøre sin Gjerning med den Gage; thi vi have jo havt Gager, som kun vare de halve for nogle saa Aar tilbage. Skulde vi gaae den modsatte Vej, saa maa det anbefales: jo høiere jo bedre, og saa maa vi sige ja til Alt, hvad der kunde ønskes i